

นิทาน มงคล

๓๑ ประการ

(ฉบับการ์ตูน)

เล่าเรื่อง : ธรรม์ ศิริพรมรินทร์
วาดภาพ : อัมรินทร์ เดชนรงค์

นิทาน มงคล
๑๔ ประการ

สารบัญ

มงคลที่ ๑
นิทานเรื่อง

ไม่คบคนพาล
ช้างมืหลามูข

๘

มงคลที่ ๒
นิทานเรื่อง

คบบัณฑิต
นกแขกเต้าสองพี่น้อง

๑๐

มงคลที่ ๓
นิทานเรื่อง

บูชาบุคคลที่ควรบูชา
นายสุมนมาลาการ

๑๒

มงคลที่ ๔
นิทานเรื่อง

อยู่ในถิ่นที่สมควร
พาหิยะตรัสรู้เร็วพลัน

๑๔

มงคลที่ ๕
นิทานเรื่อง

ทำความดีไว้แต่กาลก่อน
ดักบาตรน้ำผึ้ง

๑๖

มงคลที่ ๖
นิทานเรื่อง

ตั้งตนไว้ชอบ
เจ้าชายผู้ขโมยงา

๑๘

มงคลที่ ๗
นิทานเรื่อง

เป็นผู้รอบรู้
สุตนะผู้ปราบยักษ์

๒๐

มงคลที่ ๘
นิทานเรื่อง

ชำนาญวิชาชีพ
ชายง่อยผู้ชำนาญการติดกรวด

๒๒

มงคลที่ ๙
นิทานเรื่อง

มีระเบียบวินัย
กว้างลักษณะยอดผู้นำ

๒๔

มงคลที่ ๑๐
นิทานเรื่อง

มีวาทศิลป์
วาจาสัตย์ของกษัตริย์

๒๖

มงคลที่ ๑๑
นิทานเรื่อง

บำรุงบิดามารดา
นกแขกเต้าเลี้ยงบิดามารดา

๒๘

มงคลที่ ๑๒
นิทานเรื่อง

สงเคราะห์บุตร
กุศโลบายของพ่อ

๓๐

มงคลที่ ๑๓
นิทานเรื่อง

สงเคราะห์คู่
พญาเนื้อทอง

๓๒

มงคลที่ ๑๔
นิทานเรื่อง

ไม่ทำงานคั่งค้าง
นักเลงสุรากลบใจ

๓๔

มงคลที่ ๑๕
นิทานเรื่อง

รู้จักให้
กระต่ายบนดวงจันทร์

๓๖

มงคลที่ ๑๖
นิทานเรื่อง

ประพฤติธรรม
ตระกูลผู้มีอายุยืน

๓๘

มงคลที่ ๑๗
นิทานเรื่อง

สงเคราะห์ญาติ
พญาวานรผู้เสียสละ

๔๐

มงคลที่ ๑๘
นิทานเรื่อง

ทำงานที่เป็นประโยชน์
บุรุษผู้ศรัทธาในทาน

๔๒

มงคลที่ ๑๙
นิทานเรื่อง

งดเว้นบาป
นางยักษ์ฉีกตับใจ

๔๔

มงคลที่ ๒๐
นิทานเรื่อง

งดจากการดื่มน้ำเมา
รู้ทันนักเลงสุรา

๔๖

มงคลที่ ๒๑
นิทานเรื่อง

ไม่ประมาทในธรรม
พระเจ้ามขทเวะผู้ไม่ประมาท

๔๘

มงคลที่ ๒๒
นิทานเรื่อง

มีความเคารพ
กวางน้อยเฝ้าเรียนรู้

๕๐

มงคลที่ ๒๓
นิทานเรื่อง

อ่อนน้อมถ่อมตน
พระฉินนะผู้ดีอรัน

๕๒

มงคลที่ ๒๔
นิทานเรื่อง

มีความพอเพียง
โคสองพี่น้องกับหมูมุนิกะ

๕๔

มงคลที่ ๒๕
นิทานเรื่อง

มีความกตัญญู
นกแขกเต้ายอดกตัญญู

๕๖

มงคลที่ ๒๖
นิทานเรื่อง

พึงธรรมตามกาล
ชายเลี้ยงโคผู้ปรารถนาพึงธรรม

๕๘

มงคลที่ ๒๗
นิทานเรื่อง

มีความอดทน
นกกระจาบเจ้าปัญญา

๖๐

มงคลที่ ๒๘
นิทานเรื่อง

เป็นผู้ว่าง่าย
ช้างสอนลูก

๖๒

มงคลที่ ๒๙
นิทานเรื่อง

พบเห็นสมณะ
กำเนิดพระอัครสาวก

๖๔

มงคลที่ ๓๐
นิทานเรื่อง

สนทนาศรรคมตามกาล
ปริศนาธรรมของพระราชา

๖๖

มงคลที่ ๓๑
นิทานเรื่อง

เพียรฝึกตนไม่ปรนเปรอกิเลส
โลมกัสสปะผู้บำเพ็ญตบะ

๖๘

มงคลที่ ๓๒
นิทานเรื่อง

ประพฤติพรหมจรรย์
บัณฑิตผู้เห็นสัจธรรม

๗๐

มงคลที่ ๓๓
นิทานเรื่อง

เห็นอริยสัจ
ปัญจวัคคีย์เห็นธรรม

๗๒

มงคลที่ ๓๔
นิทานเรื่อง

บรรลุนิพพาน
รูปนันทาเถรีผู้ยินดีในฌาน

๗๔

มงคลที่ ๓๕
นิทานเรื่อง

จิตไม่หวั่นไหวเพราะโลกธรรม
สิงหลอกเจ้า

๗๖

มงคลที่ ๓๖
นิทานเรื่อง

จิตไม่ไคก
หญิงบำเพ็ญนันทสงสาร

๗๘

มงคลที่ ๓๗
นิทานเรื่อง

จิตผ่องใส
นันทเถระผู้วางกิเลส

๘๐

มงคลที่ ๓๘
นิทานเรื่อง

จิตเกษมเบิกบาน
เส้นหวงจีวร

๘๒

คำนำสำนักพิมพ์

นิทานมงคล ๓๘ ประการ เป็นนิทานธรรมสำหรับเด็ก ชุดธรรมะเยาวชน
สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ภูมิใจเสนอวรรณกรรมการ์ตูนชุดนี้ เพราะนิทานทั้ง ๓๘ เรื่อง
ที่ได้รับการคัดเลือกมา ถูกยกขึ้นเป็นตัวอย่างของเรื่องราวมงคลชีวิตทั้ง ๓๘ ประการ
ซึ่งปรากฏในคัมภีร์ทางพระพุทธศาสนาที่สืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีจุดมุ่งหมาย
เพื่อปลูกฝังให้เยาวชนทำความดี เป็นคนดีของสังคม ละเว้นความชั่ว ทำจิตใจให้บริสุทธิ์
และปฏิบัติตาม **“มงคล ๓๘ ประการ”** อันจะนำมาซึ่งความสุขของตนเองและครอบครัว

สำนักพิมพ์สกายบุ๊กส์ได้ตั้งปณิธานอันแน่วแน่ที่จะผลิตหนังสือดี ส่งเสริมให้เด็ก
รักการอ่าน และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม เพื่อให้เด็ก ๆ ได้เติบโตเป็นผู้ใหญ่
ที่มีคุณภาพ จึงใช้ถ้อยคำที่กระชับ เข้าใจง่าย เล่าเรื่องอย่างสนุกสนานเพลิดเพลิน
และสร้างสรรค์ภาพการ์ตูนประกอบอย่างสวยงาม

พองเพ็ญ อาชาเทวัญ

คำนำผู้เขียน

คัมภีร์มั่งคั่งสุดกล่าวไว้ว่า ในสมัยก่อนพุทธกาลได้เกิดคำถามว่า เหตุอะไรที่ทำให้ชีวิตเป็นมงคล คำถามนี้ได้แพร่ไปถึงสวรรค์ชั้นต่าง ๆ จนถึงพรหมโลกชั้นสุธาวาส พระพรหมจึงประกาศให้เหล่าเทวดาทราบว่า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะเสด็จลงมาตรัสรู้ธรรมในอีกไม่ช้า ให้ไปทูลถามพระพุทธร่องค์ในตอนนี้

ต่อมา เมื่อพระพุทธร่องค์ตรัสรู้จนตรัสรู้ธรรมแล้ว ในคำคืนหนึ่ง ขณะที่ประทับอยู่ ณ พระเชตวันมหาวิหาร ใกล้เมืองสาวัตถี ท้าวสักกเทวราชได้นำหมู่เทวดาเข้าเฝ้า แล้วทูลถามพระองค์ว่า “อะไรคือมงคลของชีวิต” พระพุทธร่องค์จึงทรงแสดงหลักมงคล ซึ่งมีทั้งหมด ๓๘ ประการ ให้ทราบโดยทั่วกัน

นิทานมงคล ๓๘ ประการ ที่ท่านกำลังอ่านอยู่นี้ เกิดจากการรวบรวมนิทานชาดก และนิทานธรรมบทบางส่วนในพระไตรปิฎกมาเรียบเรียง แล้วผนวกให้เข้ากับหลักธรรมคำสอนของพระพุทธร่องค์ โดยมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับมงคลทั้ง ๓๘ ประการ

อย่างครบถ้วน

ผู้เขียนหวังเป็นอย่างยิ่งว่า นิทานมงคล ๓๘ เรื่องจะเป็นแนวทางในการศึกษาธรรมะ ให้แก่เยาวชนตลอดจนผู้ที่ต้องการศึกษาหลักธรรมคำสอนของพระพุทธศาสนาสืบไป

ฉัณม์ ศิริพรสมรินทร์

มงคลที่ ๑ ไม่คบคนพาล

ช้างมืลลามุข

ณ กรุงพาราณสี

มีพระเจ้าพรหมทัตเป็นพระราชา พระองค์ทรง
มีช้างเผือกมงคลชื่อว่า **มหิลามุข** เป็นช้างมีศีล
งามสง่า มารยาทเรียบร้อย เป็นที่รักใคร่ของ
พระราชาและข้าราชการ

คืนหนึ่ง มีกลุ่มโจรมาล้อมวงตีมสุราใกล้
กับโรงช้างต้น ต่างพากันร่ำสุราแล้วคุยโอ้อวดกัน
ถึงวีรกรรมที่ได้กระทำมา บ้างก็ปล้น บ้างก็ฆ่า บ้างก็ลักขโมย ล้วนสนทนากันแต่
เรื่องหยาบช้ำป่าเถื่อนทั้งสิ้น ฝ่ายช้างมหิลามุขได้ฟังวีรกรรมของโจรเหล่านั้น ก็ซึมซับ
ความชั่วร้ายของคำโจร เพราะคิดว่าพวกโจรต้องสอนตนให้รู้จักเรื่องสนุกเป็นแน่

เช้าตรู่วันหนึ่ง ช้างมหิลามุขก็แสดงอาการเกรงกลัววราต เทียววิ่ง
ทำลายโรงเรือน ใช้งวงจับท่อนไม้พาตไปมา โส่ทำร้ายผู้คนจนน่าตื่นตระหนกยิ่ง
นัก ผู้คนต่างหวาดกลัว ไม่มีผู้ใดกล้าเข้าใกล้ช้างเกรเลย ในที่สุดพระราชาจึง
รับสั่งให้นายหัตถาจารย์ช่วยกันทำให้ช้างมหิลามุขสงบแล้วขังไว้ในโรงช้าง

พระเจ้าพรหมทัตทรงดำริจะแก้ไขนิสัยของช้างมงคล จึงรับสั่งให้จัดหา
ไปสอดแนมที่โรงช้าง ก็พบพวกโจรกำลังตั้งวงสุราและเล่าเรื่องการทำชั่วต่าง ๆ
เช่นเคย ทหารจึงจับเหล่าโจรได้ทั้งหมด

ถึงกระนั้นความเกรงกลัววราตของช้างมหิลามุขก็ยังไม่ได้สงบลง ยังเทียว
ประพัตติตนเกรอยู่เช่นเดิม เหล่าอำมาตย์ทูลพระเจ้าพรหมทัตว่า “เพราะ
ช้างมหิลามุขได้ฟังคำของคนพาลจึงมีกิริยาก้าวร้าว ขอให้พระองค์ส่งเหล่าบัณฑิต
ไปสั่งสอนช้างมหิลามุขเถิด” พระเจ้าพรหมทัตก็ทรงจัดการตามคำแนะนำ

เมื่อช้างมหิลามุขได้ฟังคำสั่งสอนของบัณฑิต ก็กลับตัวกลับใจประพัตติตัว
ดีดังเดิม พระราชาพอพระทัยมากจึงตรัสแก่เหล่าอำมาตย์ว่า **“ธรรมดาเมื่อบุคคลใด
ไม่คบคนพาล ก็จะไม่เดินไปในทางที่ผิด อุปมาดังช้างมหิลามุขที่ไม่ได้ฟังคำสอน
ของพวกโจร แต่ประพัตติตนตามคำสั่งสอนของเหล่าบัณฑิตดังนี้”**

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในป่าใหญ่ที่กว้างใหญ่
ใกล้อุตตাপัญจาลนคร เป็นที่อาศัยของครอบครัว
นกแขกเต้าที่มีลูกอ่อนสองตัวอยู่ในรัง

วันหนึ่ง ขณะที่พ่อแม่นกออกหาอาหาร
ได้เกิดพายุลูกใหญ่พัดกระหน่ำ ลูกนกแขกเต้า
ถูกลมพัดไปตกคนละทิศละทาง นกตัวน้องลอย
ละลือไปตกอยู่ในคอกเลี้ยงของซุ้มโจรแห่งหนึ่ง โจรเหล่านั้น
จึงเลี้ยงไว้แล้วตั้งชื่อให้ว่า สัตติคุมพะ ส่วนนกตัวพี่ไปตก
อยู่ในคอกดอกไม้ใกล้อาศรมของหมู่ฤๅษี ฤๅษีจึงเลี้ยงไว้แล้ว
ตั้งชื่อให้ว่า ปุปพะกะ

วันหนึ่งพระเจ้าปจจาญละแห่งอุตตاپัญจาลนครเสด็จประพาสป่า
พระราชได้แกะรอยตามเนื้อมาจนถึงซุ้มโจร แต่ในเวลานั้นพวกโจรไม่อยู่ มีแต่เพียง
นกแขกเต้าสัตติคุมพะทำหน้าที่เฝ้าบ้าน เมื่อนกแขกเต้าสัตติคุมพะเห็นพระราช
มีเครื่องประดับมีค่าทั่วทั้งองค์ก็บินเข้ามาทูลว่า “นี่เจ้ามีทรัพย์สินมากมาย เราจะ
เรียกนายของเรามาฆ่าเจ้า แล้วชิงทรัพย์เหล่านี้เสีย” แล้วก็บินหัวเราะจากไป

พระราชได้สดับก็กลัวภัยอันตราย จึงหนีออกจากซุ้มโจรจนมาถึงอาศรม
ของฤๅษี ขณะนั้นหมู่ฤๅษีไม่อยู่เพราะออกไปเก็บผลไม้ นกแขกเต้าปุปพะกะ
เห็นพระราชเสด็จมาอย่างรีบร้อนจึงเข้าไปต้อนรับด้วยวาจาอันไพเราะ แล้ว
สนทนากัน

พระราชได้เล่าเรื่องนกแขกเต้าสัตติคุมพะให้นกแขกเต้าปุปพะกะฟัง ฝ่าย
นกแขกเต้าปุปพะกะก็เล่าความเป็นมาทั้งหมดถวาย พระราชจึงตรัสว่า “ธรรมดา
ผู้ฉลาดย่อมคบหาแต่บัณฑิต ไม่ควรคบหากับเหล่าคนพาลเลย เหมือนปลาเน่า
ห่อด้วยหญ้าคา หญ้าคาก็อ่อมเหม็น หากห่อของหอมด้วยใบไม้ ใบไม้ก็หอม
ฉันใดก็ฉันนั้น”

ครั้นหมู่ฤๅษีกลับมาจึงได้แสดงธรรมแก่พระราช พระองค์เกิดความศรัทธา
จึงรับอุปฐากบำรุงหมู่ฤๅษีและนกแขกเต้าปุปพะกะด้วย ในที่สุดพระราชาก็เลิก
เบียดเบียนสัตว์ทั้งปวง ตั้งอยู่ในโอวาทของฤๅษี และกระทำแต่กรรมดี
ตลอดสิ้นอายุขัย

มงคลที่ ๒ คบบัณฑิต
นกแบกเต่าสองพี่น้อง

มงคลที่ ๓ บุษาบุคคลที่ควรบูชา

นายสุมนมลาการ

ณ กรุงราชคฤห์ มีพระเจ้าพิมพิสารเป็นพระราชา พระองค์ทรงโปรดดอกไม้มาก จึงรับสั่งให้นายสุนนมาลาการ จัดส่งดอกไม้มาถวายวันละ ๘ ทะนาน

เช้าวันหนึ่ง นายสุนนกำลังนำดอกไม้ไปถวายพระเจ้าพิมพิสารตามปกติ เมื่อมาถึงหน้าประตูเมือง เห็นพระพุทธรองค์เสด็จมาบิณฑบาตพร้อมด้วยพระสาวก ก็เกิดจิตศรัทธาจะบูชาพระพุทธรองค์ จึงโปรยดอกไม้ทั้ง ๘ ทะนาน ไปในอากาศ ดอกไม้เหล่านั้นได้ก่อตัวเป็นซุ้มประตูล้อมรอบพระวรกายของพระพุทธรองค์เป็นที่อัศจรรย์แก่ผู้ที่พบเห็นยิ่งนัก

ครั้นนายสุนนได้เห็นสิ่งที่ตนกระทำปรากฏเป็นที่น่าอัศจรรย์ก็อึ้งเอ๋อใจ ถือทะนานเปล่ากลับเรือนของตน แล้วเล่าเหตุการณ์ทั้งสิ้นให้ภรรยาฟัง ภรรยาได้ฟังดังนั้นก็โมโหเป็นอย่างมาก รีบเข้าทูลเรื่องราวทั้งหมดแก่พระเจ้าพิมพิสาร และประกาศหย่าขาดกับนายสุนนเพราะกลัวโทษทัณฑ์ พระราชาตรัสว่า “ดีละ นายสุนนจะต้องได้รับผลของการกระทำนี้แน่ ส่วนเธอไม่ต้องรับผลใด ๆ ทั้งสิ้น” นางดีใจมากจึงทูลลากลับไป

เมื่อพระพุทธรองค์ทรงกระทำกุศลของนายสุนนให้ปรากฏไปทั่วนั้นเป็นที่สรรเสริญของชาวกรุงราชคฤห์ พระเจ้าพิมพิสารได้ทอดพระเนตรก็สรรเสริญว่า “สุนนเป็นมหาบุรุษ รู้จักบูชาบุคคลที่ควรบูชา” จึงประทานทรัพย์สมบัติมากมายให้นายสุนน ส่วนภรรยาของนายสุนน เมื่อได้ข่าวนายสุนนได้ดี ก็เสียใจที่เห็นผิดเป็นชอบ

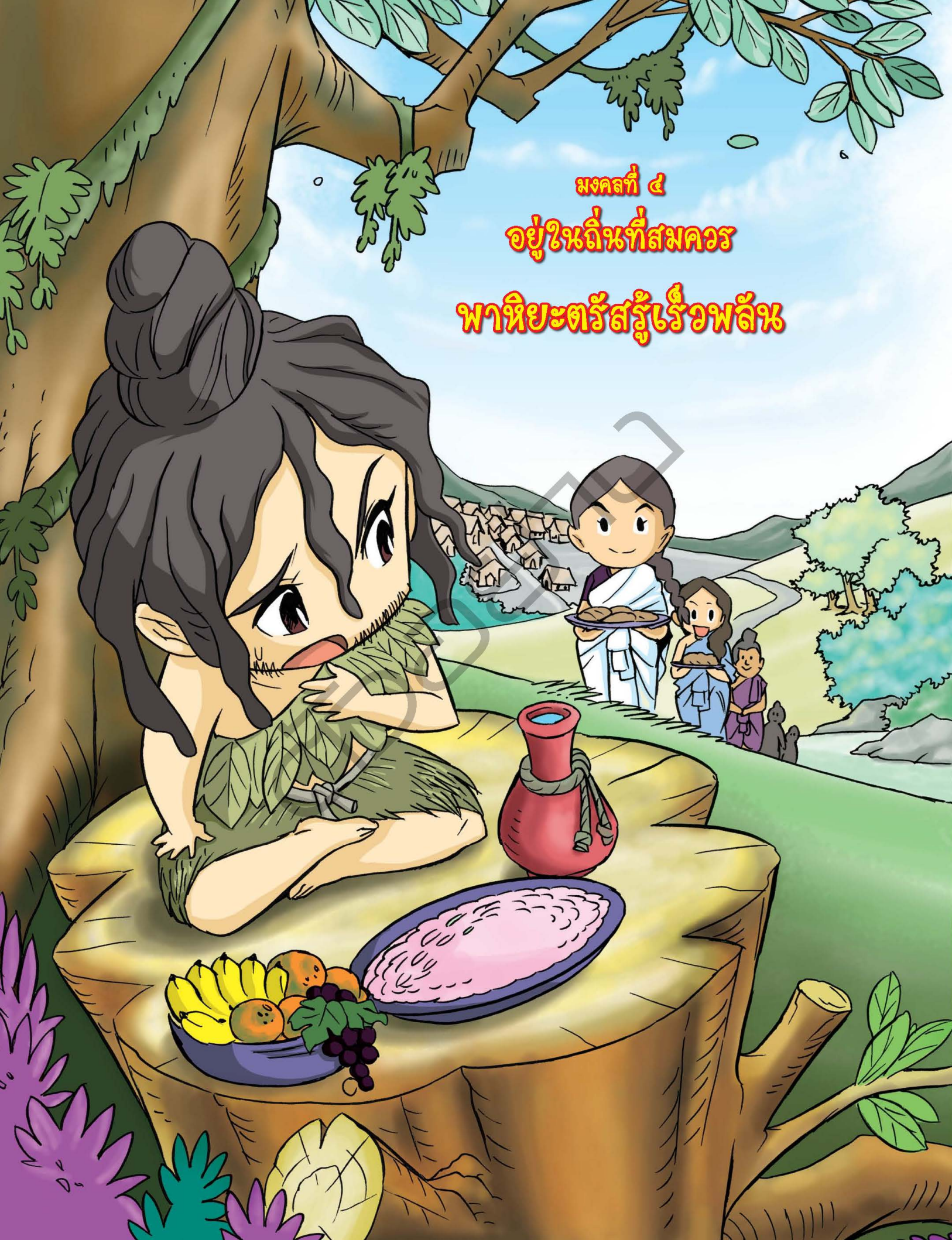
ครั้นพระพุทธรองค์เสด็จกลับถึงเวฬุวันมหาวิหารแล้วได้ตรัสกับพระอานนทว่า “บุคคลทำกรรมใด แล้วไม่เดือดเนื้อร้อนใจ

ภายหลัง เป็นผู้อึดเอิบ สุขใจ นั่นคือกรรมดี”

เมื่อพระพุทธรองค์ตรัสจบ ดอกไม้อันเป็นทิพย์ทั้งหลายก็ลอยจากอากาศลงสู่พื้นหน้าเวฬุวันมหาวิหารนั่นเอง

มงคลที่ ๔
อยู่ในถิ่นที่สมควร
พาหิยะตรัสรู้เร็วพลัน

ณ พาหิยรัฐ มีพ่อค้าที่เก่งกาจนามว่า พาหิยะ เป็น
ผู้เชี่ยวชาญในการเดินเรือสินค้า วันหนึ่งขณะที่กำลังเดินทางไป
ค้าขายยังสุวรรณภูมิ เรือสินค้าได้อับปางกลางมหาสมุทร
ด้วยแรงพายุ ไม่มีใครเหลือรอดมาได้ นอกจากพาหิยะผู้เดียวเท่านั้น
ที่เกาะไม้กระดานลอยคอกกลางมหาสมุทร จนในที่สุด
ถูกคลื่นซัดมายังท่าเรือสุปпарกะ

ครั้นพาหิยะเห็นเสื้อผ้าของตนหลุดลุ่ย
ไม่มีเงินติดก็เกิดความละอาย จึงนำไปไม้มา
ปกปิดร่างกายแล้วเที่ยวขออาหารจากชาวบ้าน
ผู้คนเหล่านั้นก็พากันคิดว่าพาหิยะเป็นพระอรหันต์

กล่าวถึงท้าวมหาพรหมผู้เป็นใหญ่ทรงตรวจดูวิสัยของสัตว์โลก เห็นว่า
พาหิยะเลี้ยงชีพด้วยการหลอกลวงคนอื่น จึงลงมาจากพรหมโลกเพื่อตักเตือน
ท้าวมหาพรหมได้แนะนำให้พาหิยะไปเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้าที่กรุงสาวัตถี พาหิยะ
จึงออกเดินทางในคืนนั้นทันที

เมื่อพาหิยะมาถึงพระเชตวันมหาวิหาร เห็นพระพุทธองค์กำลังจะเสด็จ
ออกบิณฑบาตจึงรีบเข้าทูลขอฟังพระธรรมเทศนา พระพุทธองค์ตรัสว่า “ดูก่อน
พาหิยะ ในกาลใด เมื่อเห็นจึงสักว่าเห็น เมื่อฟังจึงสักว่าฟัง เมื่อทราบจึงสักว่าทราบ
เมื่อรู้แจ้งจึงสักว่ารู้แจ้ง ในกาลใดไม่มีท่าน ในกาลนั้นย่อมไม่มีท่านในโลกนี้และใน
โลกหน้านี้แลเป็นที่สุดแห่งทุกข” ครั้นจบพระธรรมเทศนา พาหิยะก็บรรลอรหันต์
จึงทูลขอบวช พระพุทธองค์ตรัสว่า “จงไปหาบาตรและจีวรเถิด” พาหิยะจึงรีบไป
ทันที แต่ระหว่างทางนั้นเองก็ถูกวัวแม่ลูกอ่อนขวิดจนสิ้นชีวิต

พระพุทธองค์ทรงทราบข่าวจึงตรัสว่า “พาหิยะ
เป็นผู้อยู่ในถิ่นอันสมควร แม้เกิดในพหิยรัฐตั้งไกล ยังสามารถ
มาบรรลุลุธรรม ณ ที่นี้ได้ บัดนี้พาหิยะได้เข้าสู่ปรินิพพานแล้ว
ขอจงสร้างสถูปแก่พาหิยะเถิด” พระภิกษุทั้งหลายจึงนำร่าง
พาหิยะมาทำการฌาปนกิจแล้วบรรจุพระธาตุลงในสถูป จากนั้น
พระพุทธองค์ทรงยกย่องให้พาหิยะเป็นเอตทัคคะด้านตรัสรู้

เร็วพลัน

มงคลที่ ๕ ทำความดีไว้แต่กาลก่อน
ตักบาตรน้ำผึ้ง

ร้อยเรียงเรื่องราว
มงคลชีวิต ๓๘ ประการ
ผ่านนิทานคุณธรรม สร้างเสริมสติปัญญา
นำพาสู่หนทางแห่งความดี

จัดพิมพ์และจำหน่ายโดย

บริษัท สกายบุ๊กส์ จำกัด
SKYBOOK COMPANY LIMITED
28, 30, 32 ซอยรังสิต - ปทุมธานี 16 ซอย 7
ถ.ประชาธิปก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12130
โทรศัพท์ 0-2958-1125-7, 0-2567-5119 โทรสาร 0-2567-5105
www.skybook.co.th e-mail: sales@skybook.co.th

หมวดนิทานธรรมสำหรับเด็ก
นิทานมงคล ๓๘ ประการ
(ฉบับการ์ตูน)

ISBN : 978-616-213-770-9

9 786162 137709

ราคา 179 บาท